

FORMAREA reprezentărilor la lecțiile de aritmetică

Aritmetica este unul dintre obiectele de învățământ care reclamă în cea mai mare măsură folosirea materialului didactic. Numai datorită folosirii acestui material putem ajuta pe copil ca, pornind de la concret, să ajungă la reprezentări, să-și dezvolte capacitatea de generalizare și abstractizare.

Lucrând cu elevii de vîrstă școlară mică și, în special, cu elevii din clasele I-a și a II-a, ne convîngem în cele mai multe cazuri, că în învățarea numerelor și a operațiilor aritmetice, cele mai mari dificultăți sînt întîmpinate și de elevii clasei a II-a dacă în predarea numerelor nu s-a urmărit formarea reprezentărilor numerelor mai mari de 100.

Voi arăta mai jos unele mijloace și procedee pe care le-am folosit pentru a le forma elevilor reprezentări despre numerele cuprinse între 100 și 1000. Am pornit de la perceperea unor relații cantitative din lumea obiectivă. Am numărat cu elevii 10 bețoșoare și le-am legat într-un mănunchi. Am numărat și am legat astfel 10 mănunchiuri de câte 10 bețoșoare. Am prins aceste 10 mănunchiuri a 10 bețoșoare într-o legătură de 100 bețoșoare. Am format 10 legături a 100 bețoșoare, pe care le-am grupat apoi într-o legătură de 1000 de bețoșoare. Am repetat această operație cu fire de paie.

Am comparat între ele cantitățile: un bețoșor, 10 bețoșoare, 100 bețoșoare, 1000 bețoșoare. În felul acesta elevii au putut stabili preciză relațiile cantitative între aceste măsuri și știa că știa format reprezentări clare nu numai despre aceste numere, dar și despre sistemul zecimal de numerație. Am făcut apoi exerciții de numărare cu sute întregi, de la 100 la 1000 și invers, mînuind în același timp cantitățile de obiecte concrete și avînd grijă ca elevii care nu aveau încă reprezentări suficiente de precizie să nu denumescă deocamdată prin noțiuni abstracte legăturile de sute, fără să-și reprezinte cantitatea.

Am continuat cu numărarea din 1 în 1, de la o cantitate la alta, urmînd rînd pe rînd trecerea peste sute, mii (de exemplu, de la 491 la 520), dintr-o ordine trecerea peste sute este o operație pe care elevii nu și-o pot reprezenta niciodată dacă nu au reprezentarea unor relații cantitative, în succesiunea lor, prin adăugarea a cite o unitate. Cînd am ajuns la 499, am adăugat o unitate (un bețoșor) alături de cele 9 existente. S-a format astfel o zece care, legată într-un mănunchi împreună cu celelalte 9 mănunchiuri, a dat 10 zece (o sută). Această legătură de 100 am așezat-o alături de celelalte 4 legături existente, formînd astfel numărul 500. Chiar dacă operația cere o oarecare pierdere de timp, este necesar să o facem, cîci în felul acesta vom îmbogăți reprezentările elevilor despre numerele mai mari de 100.

Formarea numerelor din prima mie a fost urmată de scrierea lor. Am împărțit masa pe care lucram în patru părți, rezervînd primul loc din dreapta unităților, al doilea loc zeilor, al treilea sutelor, al patrulea miilor. Tabela corespunzătoare a fost desenată pe tablă și apoi reprodusă pe maculatoare de către elevi. După ce s-a format numărul cu ajutorul obiectelor concrete, el a fost scris în tabelă.

În formarea numerelor pînă la 1000 ne putem folosi cu succes și de numărătoare, stabilind în prealabil cu elevii că pe prima sîrmă de jos se află unitățile, pe a doua zecele, pe a treia sutele, iar pe a patra miiile.

După ce elevii au învățat să formeze și să scrie numerele, am făcut operații de descompunere a acestora

în sute, zece și unități și de transformare a sutelor în zece și unități.

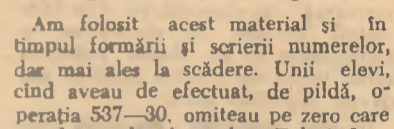
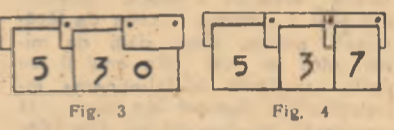
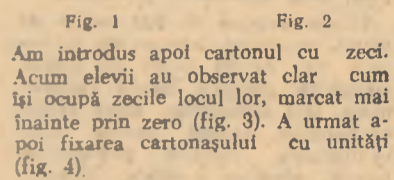
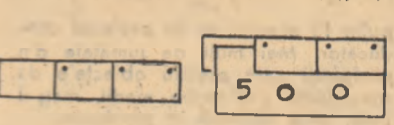
În aceste condiții se poate trece mai ușor la predarea celor 4 operații cu numere de la 1 la 1000. Dar nici în această etapă nu trebuie să renunțăm total la folosirea materialului intuitiv, întrucît reprezentările elevilor sînt prea proaspete, iar la unii dintre ei nu sînt încă deconturate.

Am întîmpinat unele dificultăți la predarea adunării cu trecere peste sută tocmai pentru faptul că aici, unde operația devine mai complicată, n-am folosit suficient material intuitiv, rezumîndu-mă numai la numărătoare. De exemplu, în rezolvarea exercițiului 380 plus 70, numărătoare nu concretizează încă de ajuns operația, deoarece pe numărătoare nu se pot forma ambele numere pe care urmează să le contopim, ci la primul adăugăm pe al doilea rupt în bucăți (La 380 adăugăm mai întîi 20. Se fac 3 sute și 10 zece. Se dau zecele înapoi și se adaugă pe sîrma sutelor încă o sută, după care se alătură restul de 5 zece, obținîndu-se astfel rezultatul de 450). De aceea a trebuit să recurgăm la legăturile de bețoșoare. În modul următor: am format ambele numere, am luat din al doilea și am adăugat la primul mai întîi partea care completează sute întregi, apoi restul în felul acesta toți elevii au putut învinge dificultățile.

Același material didactic și aceleași procedee de calcul le-am folosit și la predarea scăderii.

Un alt material care m-a ajutat într-o bună măsură la precizarea reprezentărilor elevilor despre numerele de la 100 la 1000 a fost un dispozitiv format din 3 cartoane de lungimi diferite, suprapuse în trepte și prinse în 3 capse în partea superioară (fig. 1). Între aceste cartoane am in-

trudus cartoane pe care erau scrise sute întregi, zece întregi și unități. Am format, de pildă, numărul 537. Am introdus cartonul cu sute (fig. 2).

Am folosit acest material și în timpul formării și scrierii numerelor, dar mai ales la scădere. Unii elevi, cînd aveau de efectuat, de pildă, operația 537-30, omiteau pe zero care marchează locul zeilor. Folosind aceste cartoane, am înlăturat greșelile de acest fel. Elevul tragea cartonul cu 30 și îi rămînea rezultatul 507.

Cunoscînd bine tabla înmulțirii și sprijinindu-se pe reprezentări clare despre numere, elevii au depins ușor apoi înmulțirea și împărțirea numerelor pînă la 1000.

Însușindu-și temeinic capitolele aritmetice parcurse pînă acum, elevii își dezvoltă gândirea, ajung mai ușor la generalizări și abstractizări. Tot ceea ce se acumulează de act înainte în domeniul matematicii se construiește pe această temelie.

ION PREOTU
Învățător, comuna Belliori
raionul Roșiori de Vede

ÎNDRUMĂTOARE METODICE DE SPECIALITATE

Pentru a veni în sprijinul maistrilor-instrucitori care asigură instruirea practică a ucenicilor din școlile profesionale, cabinetele metodice pentru învățămîntul profesional din București și Cluj elaborează îndrumătoare metodice privind predarea unor discipline de specialitate. Așa, de pildă, cabinetul metodic din București elaborează îndrumătoare pentru instruirea practică la lăcătușerie, țesătorie și pielărie, iar cabinetul metodic din Cluj pentru predarea chimiei, ca și pentru pregătirea elevilor în meseriile de trezor-robotor și vîntîcilor. Îndrumătoarele privind predarea chimiei, a lăcătușeriei și a celeia pentru trezor-robotor vor putea fi folosite și de maistrilor-instrucitori care predau în școlile tehnice pentru muncitorii calificati.

Îndrumătoarele metodice dau lămuriri asupra organizării locului de muncă, asupra alcătuirii și utilizării documentației tehnice, asupra pregătirii maistrului pentru lecție. De asemenea, se arată cum trebuie să se desîșoare lecțiile de diferite tipuri. Sînt descrise lecții înțelese în activitatea didactică.

În colectivele de redactare a îndrumătoarelor lucrează cei mai buni maistri-instrucitori. Întregul material cuprins în îndrumătoarele metodice, redactat în forma definitivă, va fi discutat cu reprezentanții ai ministerelor care tutează diferitele tipuri de școli profesionale. Îmbunătățite în urma propunerilor acestor

ministere, precum și a propunerilor Ministerului Învățămîntului și Culturii, îndrumătoarele vor fi multiplicare și trimise în școli pentru a fi experimentate.

Îndrumătoarele vor înlesni introducerea în școlile profesionale a sistemului de instruire pe operații complexe, care reprezintă un stadiu avansat față de sistemele anterioare. Ele prevăd de asemenea ca, în cadrul activităților practice, diferitele operații să se execute pe obiecte utile. Este cunoscut faptul că în cadrul lecțiilor de instruire practică mulți maistri-instrucitori se mulțumesc doar să dea unele indicații fără a participa ei înșiși, alături de ucenici, la executarea diferitelor operații. Noile îndrumătoare prevăd ca, alături de expunere și conversație, demonstrația să devină principala metodă în predarea lecțiilor practice.

Cele arătate mai sus constituie doar un început pentru cabinetele metodice din București și Cluj. În anul ce urmează ele vor elabora astfel de îndrumătoare pentru predarea unor specialități ca zidărie, dulgherie, fierărie, a unor specialități privind pregătirea cadrelor pentru diferitele sectoare ale industriei alimentare etc.

Unele din noile îndrumătoare pentru școlile profesionale — ca de pildă cele pentru predarea lăcătușeriei sau țesătoriei — pot constitui un sprijin și pentru maistrii care conduc activitățile practice în învățămîntul de cultură generală.

V. RADU

Manualul de fizică pentru clasa a IX-a

În legătură cu manualul de fizică pentru clasa a IX-a a mai apărut în „Gazeta învățămîntului” un articol, avînd ca titlu „Aurul”, scris de profesorul Ioan Giurgiu, a scris o serie de aspecte importante în legătură cu manualul, atît în ceea ce privește meritele, cît și în ceea ce privește lipsurile acestuia. Observațiile sale mi s-au părut juste. Folosind însă manualul în predare, cităm dat de asemenea ca el cuprinde și o serie de lipsuri care nu sînt semnificate în articolul respectiv. Asupra acestora voi opri în rîndurile de mai jos.

Așa, de pildă, plecînd de la principiul conservării energiei exprimat sub forma conservării lucrului mecanic — $F_1 \cdot l_1 = F_2 \cdot l_2$ — autorul manualului în pag. 10 și 11, aplicîndu-se legea lui Pascal la presa hidraulică, în urma unei demonstrații matematice se ajunge la relația $F_1 = F_2$ și se arată cu acest rezultat înscenăm aplicarea legii conservării lucrului mecanic la presa hidraulică. Elevul se poate întreba, pe drept cuvînt, dacă are de a face cu o aplicare a unui principiu sau cu rezultatul unei demonstrații matematice. Pe lîngă aceasta, tot în pag. 10 și 11 se prezintă o experiență din care reiese că la presa hidraulică F_1 este egal cu F_2 .

De fapt, relația $F_1 = F_2$ trebuie prezentată ca rezultatul aplicării principiului conservării lucrului mecanic, fără a se face nici o altă demonstrație matematică, caci este ilogic să deducem dintr-o lege o altă lege, pe care ai folosi-o la deducerea ei (cu atît mai mult cu cît cea de a doua, în cazul nostru, este mult mai generală). După cum vedem, pentru a se obține relația $F_1 = F_2$, în manual se prezintă rezultatele unei experiențe, rezultatele aplicării unui principiu și rezultatele unei demonstrații, ceea ce, fără a mai vorbi de faptul că îi suprapunem pe elevi, îi și derutează, ei neputîndu-și da seama că au de a face cu trei elemente distincte. Astfel de deficiențe se întîlesc de ajuns de des în manual și consider că ele constituie una din principalele lui lipsuri.

La pag. 40, la ilustrarea pe cale experimentală a legii lui Arhimede, pentru gaze cu ajutorul barocopului, explicația în cuvinte nu este suficientă pentru a asigura înțelegerea legii de către elevi, cu atît mai mult cu cît figura 35 b este greșită și în contradicție cu textul. De aceea, aci mi se pare necesar un calcul matematic sau o reprezentare vectorială (care lipsește cu desăvîrșire în tot capitolul, deși este necesară).

În capitolul „Principiul lui Arhimede” (pag. 118-124) se prezintă, ca de obicei, experiența lui Joulie, calculîndu-se și erorile previzibile ce intervin în experiența. Calculul acesta — destul de greu, de altfel — distrage atenția elevilor de la ceea ce este principal: transformarea unui lucru mecanic într-o cantitate caldă de caldura. De asemenea, în subcapitolul 75 se dă încă o experiență care nu aduce nimic nou față de ceea ce a lui Joulie.

Exemplul din manual cu privire la transformarea diferitelor forme de energie, prea pretențios, nu exprimă principiul conservării energiei în forma cea mai generală. Consider că într-un manual de școală medie este inutil să trebui să știe cum apar — energiile se pot transforma dintr-o formă în alta în cantități echivalente”.

Cred că problemele cuprinse în capitolul „Bazele teoriei cinetico-moleculare” (paginile 88-100) puteau fi tratate — cu mai mult folos pentru elevi — în cel mult cinci pagini, scoțîndu-se în rațiu doar ideea esențială — și anume că teoria cinetico-moleculară consideră moleculele fizice macroscopice ca medii ale unor mîrimi mecanice ale moleculelor (și atomilor) corporale. În loc de aceasta, la pagina 92 găsim armoarea formulare: „Faptul că totuși presiunea, volumul și temperatura unui gaz în echilibru rîmîn constante, cu toate că moleculele care-l alcătuiesc își modifică necontenit starea de mișcare, vedește că proprietățile macroscopice (la manual este greșit scris microscopice) sînt manifestări ale mișcărilor moleculare”. Dacă lucrurile stau așa,

trebuie să spunem că atunci cînd o mîrimă rîmîne constantă ea este manifestarea alteia (sau altora) ce variază în timp. Ceea ce este mai neplăcut este că, după această formulare, urmează o definiție a teoriei cinetico-moleculare, ea însăși discutabilă, care ar parca conținea logica a ceea ce s-a spus mai înainte. Lucrurile stau astfel. Admițîndu-se a priori ca valorile mîrimilor macroscopice sînt valori medii ale unor mîrimi ale microparticulelor, s-a constatat că rezultatele teoretice au corespuns verificărilor practice. Astfel s-a ajuns la teoria amintită și nu pe calea unor „raționamente” de genul celui din manual.

Definiția vitezei medii patrice (de altfel inexactă) este data în manual (pag. 95) cu litere mici, deci este socotită ca neobligatorie pentru elevi. Cu toate acestea, la subcapitolul 61 se spune: „Temperatura unui corp este o mîsură pentru viteza medie patrice”. După cum știm însă, o relație analogă cu aceea ce lega temperatura de viteza medie patrice a lega de viteza medie a moleculelor, noțiune ușor de intuit și care aproape n-are nevoie de definire. Nu înțeleg atunci de ce s-a preferat în manual a se considera legătura dintre temperatura și viteza medie patrice noțiune greu intuită de elevi și de care se pot lipsi în înțelegerea cursului de fizică.

Cred că în manual s-a dat o importanță prea mare scrierilor Reaumur și Fahrenheit, neutilitate la noi și necesitate pentru cursul de fizică, mai ales dacă le comparăm cu scara absolută, foarte importantă pentru înțelegerea capitolului ce urmează. La sfîrșitul capitolului (pag. 151), se dau 3 probleme referitoare la transformări din scara Celsius în scara Reaumur și Fahrenheit, dar nu se dă nici o problemă referitoare la transformările din scara Celsius în cea absolută. De asemenea, la capitolul „Presiunea atmosferică” se dau numai o singură problemă referitoare la presiunea atmosferică și o altă referitoare la legea lui Arhimede pentru gaze, deși ar fi fost necesare mai multe probleme, iar la capitolul atît de important „Cantitatea de caldura” nu se dau decît patru probleme care, de altfel, nu-și ating scopul, fiind prea simple.

Voi adăuga un exemplu tipic de rezultat greșit dat la problema, exemplul luat din capitolul „Elasticitatea”. La problema 1 de la pag. 21 se cere alungirea relativă a unui fir de oțel, cu toate că în manual această mîrimă este denumită „alungire specifică”. Cînd problema elevii trebuie să găsească elasticitatea celor două denumiri. Rezultatul este greșit ca valoare. Pe lîngă aceasta, este exprimat în centimetri, cu toate că este știut că raportul a două mîrimi de aceeași dimensiuni este un număr fără dimensiuni. Este greșit și al treilea rezultat, care se află în contradicție cu valoarea modului de elasticitate pentru oțel dată la pag. 200.

Am contat să subliniez, prin cîteva exemple, lipsurile manualului existent în special în capitolele parcurse pînă la sfîrșitul trimestrului II. Consider că la o nouă ediție aceste lipsuri trebuie înlăturate.

Prof. C. SULFINA

Informație

Secția metodică-științifică București a Societății de științe naturale și geografice din R.F.R. și-a propus să organizeze în începutul lunii iunie a.c. o sesiune de comunicări și referate privind metodică predării geografiei și științelor naturale, la care să participe cu lucrări profesorii școlilor de 7 și 11 ani din București. Societatea invită pe profesorii de geografie și cei de științe naturale din Capitală să participe la această sesiune cu lucrări care să reflecte procedee și metode de lucru originale folosite în predare.

Se pot prezenta lucrări individuale și colective. Titlurile comunicărilor sau referatelor trebuie anunțate Societății pînă la 10 aprilie a.c., pe adresa S.S.N.G. — Splaiul Independenței nr. 91-95. Lucrările trebuie să fie primite de Societate cel mai tîrziu la 5 mai a.c. Sesiunea se va încheia cu o excursie biogeografică. Lucrările bune vor fi publicate.

Pe drumul politehnizării învățămîntului

Membrii cercului apicol de la școala medie nr. 81 la lucru

reor, cum se produce mișcarea de translație a cutitului de la strung și a pieselor de robotor, învîntînd că mîsurii trebuie luate, de pîndă pentru preîntîmpinarea încălzirii burghiului și cuțitelor strungului în timpul funcționării acestuia, elevii au putut înțelege mai bine multe chestiuni teoretice studiate de ei în clasă. Totodată, lucrările desfășurate în atelierul întreprinderii au asupra elevilor o importantă influență educativă, apropiindu-i de muncitorii, făcîndu-i să prețuiască disciplina muncitorească, să aibă o atitudine justă față de muncă, față de bunul obțeles, trezindu-le dorința să învețe cît mai bine, să se pregătească cît mai temeinic pentru activitatea în producție.

ȘT. GLEB

O pepinieră școlară

Am trecut, la școala din Lancuștii, raionul Carei, s-au pus bazele unei pepiniere școlare care să dea elevilor posibilitatea de a-și însuși amele cunoștințe practice de pomicultură. La început, s-a procurat pentru pepinieră 40 de pomi și cîteva măcioci. Apoi s-a adus din pădure 20 de meri și peri sălbatici, care au fost plantați în grădina școlii de altor. Existau deci acum 60 de pomi și vreo 7-8 măcioci, pe care urma să se alăture transformări.

În luna mai în urma unor plozi abundente, sub cîreșii unor sălci din comună au rîsărit, din semințe, o mulțime de alți cîreși. Cu învoirea sătenilor, puii de cîreși au fost luați cu pîmînt cu tot, fără să fie mișcați, și s-au transportat, ca ajutorul unei țări, în pepiniera școlară. Aici au fost plantați cu grijă. În gropi făcute de elevi cîreșii transplantați au fost udați cu regularitate. Cîteva din ei s-au uscat, dar tot au rămas vreo 80.

Astăzi, pepiniera școlii numără circa 120-130 de pomi.

NICOLAE CRICIU
Lancuștii, raionul Carei

COMENTARIU

Cauze obiective sau neglijență?

Directorii școlilor din raionul N. Bălcescu al Capitalei au fost foarte surprinși cînd, în ziua de 7 martie a.c., au primit de la secția raională de învățămînt cîte patru buletine ale Ministerului Învățămîntului și Culturii deodată. Nu mai primiseră astfel de buletine de vreo opt luni de zile și, după ce s-au înțeles că vîntul nu se făcuse cauza, unii dintre ei și-au închipuit, pur și simplu, că nu mai apar. Nu puteau crede că secția de învățămînt raională a neglijat să ridice buletinele de la întreprinderile de litografie și tipografie a ministerului și să le distribuie în școli, așa cum avea obligația.

Au început să citească, foarte înteresați, instrucțiunile din buletine — de pildă instrucțiunile publicate în buletinul nr. 4 din 25 iulie 1957 cu privire la organizarea și desfășurarea consfătuirilor raionale din toamna trecută, sau cele din buletinul nr. 5 din 3 august 1957 cu privire la înscrierea elevilor în anul școlar 1957/1958. Aveau prilejul să verifice acum dacă s-au orientat bine cînd, cu luni și luni în urmă, avînd de rezolvat tot felul de probleme, au trebuit să se descurce singuri, fără să li se fi pus la îndemînă îndrumările necesare.

Așadar, buletinul ministerului nu-și încetase apariția. Atunci — s-au gîndit directorii — pe semne că secția raională de învățămînt a lînut neapărat să pună la încercare capacitatea lor de orientare, să creze cîmp liber inițiativii lor,

Vîntul să verificăm această presupunere, ne-am adresat tov. Stela Andreescu, șefa secției de învățămînt a raionului N. Bălcescu. Și iată ce ne-am aflat: buletinele ministerului n-au fost difuzate la timp pur și simplu pentru că salariul secției care avea această sarcină a fost... în concediu medical. Este un motiv obiectiv, deci, opineză secția de învățămînt.

Un asemenea „motiv obiectiv” poartă însă, după cum se știe, numele de neglijență, caci dacă s-ar fi sesizat de lipsa în școli a materialelor de îndrumare elaborate de ministere, conducerea secției de învățămînt ar fi putut foarte ușor să asigure suplینirea salariului respectiv pe timpul absenței sale.

COSTIN MIHAI

Știri din școli

UN SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎNTRE DIRIGINȚI. Este organizat, de cînd, la secția raională de învățămînt și cultură a raionului Tg. Lăpuș. În cadrul schimbului de experiență s-au prezentat referate cu privire la sarcinile diriginților în muncă instructiv-educativă. Deosebit de interesant au fost discuțiile purtate asupra conținutului orilor educative, discuții la care au participat și părinții.

AL. BALANESCU
Tg. Lăpuș

UN INTERESANT CURS PENTRU PĂRINȚI s-a organizat la școala de 7 ani din comuna Sebiș, raionul Gușăria. La acest curs lecțiile se țin o dată pe lună, avînd teme variate și atractive, care lămuresc pe părinți asupra sarcinilor ce le revin în educația copiilor.

V. BRALOIU
Sebiș

DECENII DE-A RINDUL copilăriilor din satul Măgureni, raionul Roșiori, au fost nevoiți să treacă într-o clădire veche și dărăpănată. Prin contribuția țărînilor muncitorii din comună, în satul Măgureni s-a ridicat acum un local nou de școală, spațios și primitiv.

NICOLAE ȘTEFAN
satul Măgureni

ÎN FIECARE SAPTĂMINA, în cadrul căminului cultural din comuna Domonești, raionul Curtea de Argeș, se organizează pentru copii „Ziua basmelor”. Într-o limbă desăvîrșită, copiii o ascultă ca vîrșii pe educatorul de la grădinița din comună, care are un dar deosebit de a le povesti basme.

L. I. IONESCU
Domonești

LA CASA DE COPIL PREȘCOLARI din Cîsnădie a avut loc de cînd o ședință a cercului pedagogic al edu-

cațoarelor. În cadrul acestei ședințe s-a organizat o interdisciplină la clasă I-a a unei școli, după care s-a prezentat referatul „Cu ce deprinderi trebuie să intre copiii în clasa I-a”.

VICORIA TIRNEA
Cîsnădie

CU VII APLAUZE a fost răspădită piesa de teatru „Nota zero la purtare” interpretată de viitorii învățători, elevii ai secției pedagogice de pe lîngă școala medie din Gura Hus, morișul.

C. HOROVITZ
Gura Hus

O ORCHESTRA DE MANDOLINE și CHITARE s-a organizat la casa de copii din Piața Neamî. Orchestra se bucură de mult succes în rîndul elevilor și al locuitorilor orașului. De asemenea, la casa de copii s-a organizat și un cor, care execută frumoase cîntecuri patriotice și populare.

C. TUDOSE
Dorohoi

ELEVII ȘI PROFESORII școlii medii din Hîrlău au pregătit un bogat program artistic închinat marelui poet rus M. Lermontov. El au prezentat acest program la mai multe școli din localitate.

N. LISCHER
Hîrlău

PENTRU PREGĂTIREA SANITĂRII A ELEVILOR, comitetul raional de Cruce Roșie și secția de învățămînt și cultură a raionului Cluj-Napoca, Moldoveneș au organizat un concurs sanitar. Cel mai bun pregătire sanitară au dovedit-o elevii de la școala de 7 ani din comuna Vama.

ȘT. GINSCA
Vama

Tinerii apicultori

Mulți dintre elevii școlii medii nr. 31 din Capitală au devenit membri ai cercului apicol înființat nu de mult la școala lor. Cercul are stîpi dintre cei mai moderni, unele pentru îngrijirea familiilor de albine, pentru prelucrarea cerei și pentru extragerea mierii. Familiile de albine și inventarul apicol al stupinilor au fost procurate cu ajutorul unității „Apicola”.

În cerc activează peste 50 de elevi. Împărțiri în două grupe: una a elevilor din clasele III-IV și alta a elevilor din clasele V-VII. Grupele au parte la toate lucrările practice din stupină. Aici profesorii de științe naturale le transmit elevilor noțiuni elementare de creștere a albinelor și li înarmează cu deprinderi practice în această direcție. Primele încercări ale activității cercului sînt încurajatoare. Membrii lui lucrează cu multă dragoste și interes.

D. DABIJA

Pregătiri de primăvară

Cei 157 de pionieri și școlari de la școala de 7 ani din comuna Boroaia, raionul Fălciuceni, au început pregătirile pentru activitatea de primăvară pe lotul școlar. Totodată, ei ajută țărînilor muncitorii la pregătirea campaniei agricole. Astfel, pionierii și școlarii au executat numeroase probe de germinare a semințelor de cereale, de plante tehnice și plante furajere, de legume și zarzavaturi. Semințele cărora li s-au făcut probe de germinare vor fi înmîșinate pe lotul experimental

al școlii, precum și pe loturile celor patru întovărășiri agricole din comună.

De asemenea, în școală se va pregăti o rîsadniță caldă, care va produce rîsadurile necesare lotului experimental.

ALEX. TARANIȚA
Boroaia

Lucrînd în atelierul întreprinderii

Elevii din ultima clasă a școlii de 7 ani nr. 46 din Capitală își desfășoară activitatea practică în atelierul întreprinderii „Electroaparataj”. Aici ei au posibilitatea să cunoască principiile de bază privind funcționarea motoarelor termice sau electrice, folosirea aparatelor de măsură etc. La începutul practicii, elevii au vizitat întreprinderea, au cunoscut, în mare, organizarea ei, măsurile legate de protecția muncii, de folosirea rațională a materialelor, sculele și mașinile cu care se lucrează aici. Trezind la activitatea practică propriu-zisă, elevii au învățat să minuiască pila și alte scule, au învățat să confecționeze unele obiecte simple.

Dacă în trimestrul I elevii au lucrat mai mult în atelierul școlii al întreprinderii, în trimestrul al II-lea și-au desfășurat activitatea chiar în întreprindere. Repartiții pe lîngă muncitorii, ei au posibilitatea să lucreze, de pildă, la strung. În atelierul întreprinderii ei au învățat cum se fac pornirea și oprirea strungului, cum se fixează piesele pentru strungii. Ei înșiși au executat la strung diferite piese, după dimensiunile indicate de maistrii sau de muncitorii pe lîngă care lucrează. Lucrînd în atelierul întreprinderii, vîzînd nemijlocit cum variază vitezele la pornirea moto-

ÎNVĂȚĂMÎNTUL PESTE HOTĂRE

Un dans al minorității naționale Thai, executat de elevi din Vietnam

CORESPONDENȚĂ DIN DIMITROVGRAD

Cadre

pentru industria minieră

Muncitorii din orașul Hescovo își amintesc de primii ani de după 9 septembrie 1944 când, la chemarea partidului, sute de comunități de la depozitele de lut au venit și de la întreprinderi au lucrat în mina din bazinul Mariiei cite o lună sau două, pentru a asigura cărbunii necesari industriei. Acum, minele noastre au mină de lucru permanentă. Aici lucrează mulți dintre tinerii pregătiți în școlile profesionale, printre care se numără și școlă profesională din Dimitrovgrad.

Înființată în anul 1951, școlă profesională din Dimitrovgrad a dat până acum industriei miniere bugetare 5 serii de absolvenți — peste 500 de lăcătuși, mecanici mineri și meștri mineri.

Sarcina școlilor profesionale este de a pregăti muncitorii cu înaltă calificare profesională și cu un ridicat nivel cultural și politic. În conformitate cu Hotărârea Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar și a Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria cu privire la dezvoltarea învățământului public, directorii de întreprinderi nu au voie să primească la lucru muncitorii tineri care n-au absolvit școlile profesionale.

În școlă noastră se predau 6 obiecte de cultură generală și 7 obiecte de specialitate. S-au amenajat cabinete pentru tehnologia specială, desen de mașini, electrotehnică etc. Ca material didactic avem 5 mechele mari ale diferitelor mine și 700 secțiuni de mină. Unele din acestea au fost cumpărate, însă mare parte sînt executate de către profesori și ucenici în cercurile tehnice și în atelier, în cadrul instruirii practice. În acest an școlar se execută noi materiale didactice: 15 galețe reprezentînd diferite operații de lăcătușerie, pa-nouri pentru instrumente și altele.

Fiecare profesor predă în cabinetele său, unde se are și materialul didactic respectiv. Această metodă de lucru ne-a ajutat să asigurăm nu numai o mai bună pregătire a ucenicilor noi, ci și o verificare temeinică a pregătirii ucenicilor. Fiecare ucenic își alege singur din cabinetul materialului didactic îl pregătește și, pe baza lui, răspunde. Se înalță astfel răspunsurile peaga-lucii, iar profesorii are posibilitatea să verifice în ce măsură elevul-ucenic și-a însușit materia predată.

În școlă noastră se acordă multă atenție instruirii practice a elevilor. Ucenicii din anul I sînt pregătiți în atelierul de instrucție al școlii, ucenicii lăcătuși din anul II în secțiunile de mașini, iar ucenicii mineri la baza de întreprinderea D.M.P. „Marbas”.

Fiecare clasă este împărțită în două grupe de practică, de cite cel

puțin 15 ucenici, cu un profesor conducător. Mai mult de jumătate din profesorii care predau obiectele de specialitate sînt cadre medii, meștri buni, care lucrează în producție.

Școlă dispune de trei mașini de găurit, un strung, bancuri da lăcălușerie cu 32 de locuri de lucru, menchine, peretele, bandă transportoare, lanț transportor, două mașini excavatoare, pompe pentru mine, ventilatoare, ciocane pneumatice, foreze electrice și altele. Ucenicii din anul I lucrează ciocane de lăcălușerie, piulițe, clești, dălți de mineri etc., iar cei din anul II sau parte nemulțumită la întreținerea instalațiilor de iluminat din mină, la montarea și demontarea diferitelor mașini miniere, la deservirea și manipularea lor etc. Numai îmbinînd astfel teoria cu practica ucenicii pot deveni muncitori buni.

În mina „Mericierei”, de pildă, trezesc da absolvenții ai școlii noastre au preluat întreaga muncă de încălzire și transportare a minerului și au deslășurat-o fără nici o avarie a a mașinilor. Foștii noștri ucenici Gheno Iordanov și Naniu Velev au ajuns mecanici în aceeași mină, iar tinerii Vidol Vidolov, Dimitar Ciakov, Stoiian Iordanov și mulți alții au ajuns în scurt timp pînă la cea mai înaltă categorie de calificare. De asemenea, fac cîștig școlii linierii Sider Panov, Ștefan Zavev, Geniu Draghiiev, Nedelco Costev și alții, care lucrează de cîțiva ani ca meștri în mina „Noii mineri”. Alții lucrează ca electricieni șefi la mina „Nadejda”, sau sînt combinări la mina „Mericierei”. Primim cuvinte de laudă și pentru felul cum lucrează absolvenții noștri la minele Sliven, „Ciurerna” etc.

Mulți dintre absolvenții noștri se află acum la specializare în U.R.S.S. la minele din Donbass. De acolo ei ne scriu despre bogatele tehnice miniere sovietice, despre rețeaua înfrîntă între minierii sovietici și cei bulgari. Ei se vor întoarce din Donbass cu o experiență mai bogată, cu cunoștințe noi.

În acest an în școlă înveț 230 de ucenici. Anul școlar este aproape da sfîrșit. De la 1 aprilie ucenicii vor merge în mine la practică. Abolvenții vor fi repartizați după aceea la diferite mine din țară. Înaintea plecării noastre didactice stă sarcina de a pregăti pe ucenici ca buni specialiști, muncitori cu ridicat nivel cultural și politic, constructori pricepuți și activi ai socialismului.

T. TOPUZOV
director școlar profesional
miniere din Dimitrovgrad
R. P. Bulgaria

In R. D. Vietnam Școala centrală pedagogică pentru minorități naționale

În anul din cele mai frumoase cartiere din Hanoi, unde strălucesc, de-a lungul străzilor umbrite, vile albe, se ridică, impunătoare, clădirea școlii centrale pedagogice pentru minorități naționale, în sălile de clasă, în laboratoare, în cabinete și pe culorile acestui edificiu sever, costurile multicolore ale tinerilor muncitori și dialectele lor, cu o intonație de extremă diversitate, au adus toată căldura și frumusețea folclorului vietnamez. Sînt aici tineri și tinere reprezentînd 33 de minorități naționale din îndepărtatele regiuni Mung, Tay și Man din Vietnamul nordic, Thai și Meo din pitoreasca regiune de nord-vest Nuong din vălurile închise între marile inalte ale Hoa-Binh-ului pînă la Khmerz, în bogățiile ozonizate ale deltei Mekong.

Școala a cunoscut acest cadru citadin abla de 5 ani. Ea s-a născut într-o regiune mădăcaasă a Vietnamului nordic, acolo unde locuiesc cele mai multe din aceste minorități. Era în 1953. La această dată, toate provinciile de la grădă frontiera de nord erau complet eliberate.

În marea campanie de ridicare culturală a poporului, de lichidare cit mai grabnică a analfabetismului, o mare dificultate consta în faptul că nu existau cadre didactice pentru învățămîntul destinat minorităților naționale. Pentru lichidarea analfabetismului era important să se asigure, în primul rând, cadrele didactice necesare. Așa s-a născut ideea primei școlii pedagogice pentru minorități naționale.

DIN TOATĂ LUMEA

O expoziție de material didactic romnesc la Cairo

La 15 martie s-a deschis la Cairo, în sălile Asociației inginerilor egipteni, o expoziție de material didactic organizată de Ministerul Învățămîntului și Culturii și Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea, în colaborare cu Ministerul Învățămîntului al Republicii Arabe Unite.

La deschiderea expoziției au participat, printre alții, Yousef El Sebaey, președintele Asociației pentru dezvoltarea relațiilor culturale dintre Republica Populară Română și Egipt și secretarul general al Consiliului superior pentru protecția artei și literaturii, Yenia Hakki, directorul departamentului artelor din Ministerul Orientării Naționale, cunoscutul scriitor Ahmad Rahmanol Charkawi și Farouk Tolba, Scriitor, profesor universitar Mohamed Hassan, precum și numeroși oameni de cultură, artă, ziariști. De asemenea, au fost de față funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Străine al Republicii Arabe Unite, membri ai corpului diplomatic acreditați la Cairo.

Cuvîntul de deschidere al expoziției a fost rostit de Yousef El Sebaey, președintele Asociației pentru dezvoltarea relațiilor culturale dintre Republica Populară Română și Egipt. A luat cuvîntul, de asemenea, ambasadorul Repu-

blicii Populare Romine la Cairo, Constantin Stănescu

Presă egipteană a publicat informații anunțînd deschiderea expoziției, precum și largi relații despre venisajul expoziției, însoțite de fotografii. Ziarele „Le Progres Egiptien” și „Al Misr” au publicat articole ample în care au apreciat în mod deosebit expoziția.

În școlile vestgermane se studiază „Mein Kampf”

Conducătorii ai învățămîntului din Berlinul occidental intenționează să folosească în învățămînt cartea lui Hitler „Mein Kampf”.

Manifestările unor demnitari și profesori în legătură cu vizita actuală și vizitare a învățămîntului în Turcia. Aik Depo-tați din partea guvernamentală și o grupă de profesori au fost în vizită la școlile din Turcia pentru a publica articole ample în care au apreciat în mod deosebit expoziția.

Dezbaterea proiectului de buget al Ministerului Învățămîntului din Turcia este în comisie bugetară cit și în Medjilis a pri-

Medjilis și prof. Fozioğlu, care a arătat că peste 1.000.000 de copii turci de vîrstă școlară nu pot frecventa școlile. Din numărul celor înscrisi la clasele I-V numai 50 la sută termină clasele I-V și numai 10 la sută clasele VII-VIII. În actualul ritm de dezvoltare a învățămîntului — a spus în încheiere Fozioğlu — nici peste 50 de ani nu vom reuși să rezolvăm în mod satisfăcător problema învățămîntului în Turcia.”

INDICAȚII DE REPERTORIU

pentru concursul artistic al pionierilor și școlărilor

Pentru a se veni în ajutorul participanților la concursul artistic al pionierilor și școlărilor organizat în perioada martie-iunie 1958, se dau următoarele indicații de repertoriu:

— Toți participanții la concurs vor cînta fără acompaniament de pian sau orchestră. La unison, se găsește în manualul de muzică de clasă a VII-a de C. Meitert — D. D. Stancu, Editura de stat didactică și pedagogică, ediția 1957, pag. 162—163.

— Formațiunile care au pregătit sau au posibilitatea de a pregăti înmul de stat în aranjament mixt sau voci egale, li se atrage atenția în mod deosebit că nu este îngăduită nici o altă armonizare decît cea oficială, apărută în Buletinul oficial nr. 28 din 1 septembrie 1953.

— Cîntec pentru pionieri” de Corneliu Meres se va lua din „Știința pionierului” din 13 martie 1958, unde se găsește în ultima redacție.

— „Steagul partidului” de Matei Soer se găsește în aranjament la 2—3 voci în manualul de mu-

zică de clasă a VII-a de C. Meitert — D. D. Stancu, Editura de stat didactică și pedagogică, ediția 1957, pag. 168—169, precum și în materialul editat de Casa centrală a creației populare în anul 1956, sub titlul „Cîntec la 2 și 3 voci”. Se precizează totodată că nu se vor cînta decît cele 3 strofe care sînt tipărite în edițiile din 1956 pînă în prezent.

— „Imnul F.M.T.D.” de A. Novicov se va cînta la o voce. Se va folosi textul publicat în Caietul pentru tineretile noastre, nr. 2—3 — Editura tineretului, 1950.

— „Sub mîndre flămuri tineri” de Radu Paladi, în 1956, în Caietul de coruri de compozitorul Radu Paladi, pag. 43. Se va tipări și la 4 voci mixte cu pian; la concurs se va cînta la o voce. Ca text, față de alte publicații unde apare cu 3 strofe, se menționează că sînt valabile numai două din ele — și anume strofele publicate în 1956 în caietul susmenționat. Cîntecul va fi publicat în „Știința tineretului” la „Pagina elevului”.

Note bibliografice

POVEȘTI de Charles Perrault

Mulți dintre noi sau deslășită la vîrstă copilăriei cu binecunoscutele povești ale lui Charles Perrault. Editura Tineretului pune acum din nou la dispoziția micilor cititori cîteva povești de Perrault, traduse de Dan Faur: „Frumoasa din pădure adormită”, „Scufița Roșie”, „Barbă Albăstră”, „Motanul înclăștat”, „Zinele”, „Genusăreasa”, „Răznet cel moaț și „Princhindul”. Din păcate, nu toate reproducțiile după ilustrațiile lui Gustave Doré sînt la fel de reușite pentru a completa înțelegerea produsă de text.

DE CE NU MAI ARE PURICELE POTCOAVE DE ARGINT de Victoria Huber

De ce nu mai are puricele potcoave de argint, de ce n-au lepurii coadă stufoasă, de ce merge rațul de-a îndăratele, de ce poartă lapul încăleci, de ce alungă ciinele și copoii după vulpe, de ce e bufină sălășliă pește pădure noaptea, de ce așă ascunde șorțelul și alte asemenea întrebări sînt tot atîtea pretexte pe care talentata scriitoare de literatură pentru copii, Victoria Huber, le folosește pentru a povesti fărîșite și minunate legende.

SOARELE ȘI OMULEȚII DE ZĂPADĂ de Herta Wilk și Mioara Cremona

Povestirea scrisă de Mioara Cremona după o idee de Herta Wilk va fi citită cu mult interes de copii. Este vorba în această povestire de pătania unor omuleți de zăpadă care pornesc în împlinirea soarelui să-l roage să plece în altă parte și să nu vină să-l topească. Dar pe drum întîlnesc o sumedenie de viațici care așteaptă cu nerăbdare soarele și care suferă din cauza lipsei sale. Omuleții de zăpadă renunță la dorința lor și cer soarelui să vină fiindcă e așteptat. Este amănuntul sacrificial al acestor omuleți de ză-

padă, care se jertesc pentru binele colectivității. Povestirea a reușit astfel să găsească o fărîșită modalitate pentru a trata o temă mai greu de înțeles pentru copiii de vîrstă prescolară.

MINUNATA ÎMPĂRȚIE CU PALATE DE HIRTE de Călin Grăia

Este un basm în versuri, de o factură puțin obișnuită. Personajele — o fiică, un vrăcol de porțelan, Mustăciua, Cotogomul și toate literele alfabetului — participă la tot felul de pîzîni. Autorul îmbină cu talent elementele de fantezie cu cele instructive, reușind să realizeze o frumoasă povestire.

A APARUT: Revista de pedagogie

nr. 3, 1958
IN CUPRINS:
DIMITRU SALADE: Munca educativă a profesorului la lecție.
ADOLF HAIMOVICI: Considerații asupra modernizării programelor de matematică.
A.COSMA: Coloniile de reeducare și moștenirea pedagogică a lui A. S. Makarenko.
ILIE POPESCU-TEUSAN: Limba cărților didactice din prima jumătate a secolului al XIX-lea.
I. BERCA: Discuții în presa sovietică despre pregătirea cadrelor didactice.

- A. GOSPODINOV: Îmbunătățiri aduse învățămîntului de cultură generală din Republica Populară Bulgaria.
- BAT ULZOT: Institutul pedagogic de stat din R.P. Mongolia.
- • • Spicuri din presa pedagogică de peste hotare.
- ANGHEL MANOLACHE: Putem să înălțăm supraîncălzirea elevilor?
- T. MUREȘ: Supraîncălzirea elevilor, lor la învățatură în discuție presei de specialitate.
- G. DAN: Unele probleme importante de psihologie pedagogică în discuția specialiștilor din Institutul de științe pedagogice.
- S. PREDOIU: O importantă consfățuire a dirigintilor.
- PL. POPESCU: Din activitatea dirigintilor din raionul Snagov.
- A. MAHLER: Un început bun în sprînzîrea organizației de pionieri.
- V. TIRCOVICI: Interacțiunea dintre cuvînt și învînt în procesul de învățămînt.
- I. B.: Nouă din presa pedagogică sovietică.
- AL. F.: Buletinul de documentare pedagogică din R.P.P. Iugoslavia.

Puncte de vedere asupra programelor de învățămînt
Desen de M. IONEL

Căpitanul Ușurelului și secția de învățămînt

În cea de a 33-a istorioară din „O samă de cuvinte”, biv veș vornicul Ioan Neculea povestește că, vînd Gheorghe Ștefan vodă a pierde pe doi frați Cantacuzinești, tocmai cînd li scrisese armasului Hăbășescu să-i omoare, „sînd cărțile gata pre masă, intru aceluș ca sosit un căpitan din Tara Muntenească, anume Ușurelul, cu cărți de la Constantin-vodă Băsbărab, domn nou, poltînd cu scrisoare pre Gheorghe Ștefan-vodă să-i sloboadă pre acei doi boieri, să nu-i omoară”. Lăsa mai departe: „Și căpitanul acela, ce-au venit cu cărțile, intru o dîzi și într-o noapte din București au agiunsu în Iași (sublinierea noastră), i-au pus mîntenii nume de atunci Ușurelul. Careli după acea multă miță au

avut de la Cantacuzinești”. Vestitul căldreț era vornicul Badea Bălbăceanu Conțoșul.

În zilele noastre, profesorul Mihai Vinturache de la școala medie din Sîmleul Silvaniei a trimis cu poșta, la 22 martie 1957, o cerere de transfer către secția de învățămînt a orașului Iași. Răspunsul la această cerere i-a sosit destinatarului abia în februarie 1958. Mai precis, răspunsul a fost întocmit la 6 decembrie 1957 și predat poștei la 7 februarie 1958. Semnat: șeful secției, prof. El. Slich. Așadar, lăsînd la o parte cele gise luni și jumătate de care a avut nevoie secția pentru a elabora scrisoarea de răspuns, i-au mai trebuit alte două luni pentru a face ca aceasta să ajungă la biroul poștal local.

După cum se vede, timpul de care a avut nevoie secția de învățămînt și cultură a orașului Iași pentru a trimite răspuns profesorului din Sîmleul Silvaniei este incomparabil mai îndelungat ca o zi și o noapte, cit i-au trebuit acum trei veacuri vornicului Badea Bălbăceanu Conțoșul, care a și fost poreclit „Ușurelul”, ca să ajungă căldre de la București la Iași.

Putem asigura pe tovarășii de Iași că aceasta nu-i ultima limită, că le mai rămîne destulă lărgime. De exemplu, anul trecut, poșta din Götzie (Austria) s-a grăbit să expedieze „Iară Ințirziere”, la adresele indicate, scrisori vechi de 63 de ani, găsite cînd s-a renovat clădirea oficiului poștal.

Nu-i de loc greu să ne închipuim ce li s-ar fi întîmplat celor doi frați Cantacuzino dacă, în locul ușurelului căpitan, ar li fost vorba să îndeplinească misiunea lui cineva de la secția de învățămînt și cultură a orașului Iași. Și dacă Ușurelul, pentru isprava sa, „după acea multă miță au avut de la Cantacuzinești”, ce merită atunci secția de învățămînt și cultură a orașului Iași din partea cadrelor didactice care, sollicitînd-o, sînt servite cu atîta înțirziere?

Nu mijloacele moderne de circulație și de a stabili legături să le fi folosit, ci chiar și o ștafetă pe jos să li trimis, și încă ar li putut răspunde mai repede respectiva secție petiționarului ei.

G. VLAȘCANU